

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si sufficit soli Deo confiteri. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Depœnit.
dist. 1. cap.
Nullus.
Agite.

cati cōmissi, & debitū æternę mortis relaxatur. Ia ergo, quæ superius dicta sunt de confessione pœnitentia, vel ad confessionem cordis, vel ad interioriem pœnam referenda sunt. Sicut illud Aug. Quod nullus dicitur veniam consequi, nisi prius quantulamcumq; peccati soluerit pœna: vel de exteriori pœna accipienda sunt, & ad cōtemnentes vel negligentes referenda, sicut illud Nemo dicat occulce age, &c. Nonnulli n. in vita peccata confiteri negligunt, vel erubescunt: & ideo non merentur iustificari. Sicut n. præcepta est nobis interior pœnitentia, ita & oris cōfessio, & exterior satisfactio, si adsit facultas. Vnde nec vere pœnitens est qui confessionis votum nō habet. Et sicut peccatum remissio munus Dei est, ita pœnitentia & cōfessio per quam peccatum deleatur, non pōt esse nisi à Deo, ut Aug. ait. Iam, inquit, donū Sp. S. habet qui confessetur & pœnitit: quia non pōt esse confessio peccati & compunctionis in homine ex seipso. Cum n. & glossa in. irascitur sibi quisq; & displicet, sine dono spiritus sancti non est. Oportet ergo pœnitentē confiteri, si tempus habeat: & tamen antequam sit confessio in ore, si votum sit in corde, præstatur ei remissio.

Si sufficit soli Deo confiteri.

Iam secundum quæstionis articulū inspiciam, sc. Vtrum sufficiat peccata confiteri soli Deo, an oporteat confiteri sacerdoti. Quibusdam visum est sufficere, si soli Deo fiat cōfessio sine iudicio sacerdotali, & confessione Ecclesiaz: quia David dixit, Amb. *Luce 22. in comment. to. 5.* Dixi confitebor do. & tu re. &c. non ait sacerdoti & tamen remissum sibi peccatum dicit. Itē Ambrosius. Ideo fleuit Petrus, quia culpa obrepserit ei, nō inuenio qd dixerit, inuenio quod fleuerit. Lachrymæ eius lego, satisfactionē non lego. Sed quod defecit non pōt, ablui potest. Lauant lachrymæ delictum quod voce pudore est cōfiteri. Veniæ fletus cōsulit & verecundiaz. Hos idē etiam Maximus dicit epo-

Chrys. to. 4. ad illud: pœnitentia locum non inuenit. 12.

scopus. Item Ioan. Chrysost. Non tibi dico, *vt te ad Heb. ho 31, & ho 41.*
 prodas in publicum, neç apud alios te accuses: sed
 obediens te volo prophetæ dicenti, Reuelatio Deo vi- *ad populum Antiochii.*
 tam tuam. Ante Deum ergo tua confiteare peccata, *tom. 5.*
 apud verum iudicem cum oratione delicta tua pro- *Maximus hom. 3. Tass*
 nuncia, non lingua, sed conscientia tuæ memoria: *& tunc demum spera te misericordiam posse con-* *rinen sis.*
 sequi. Si habueris peccata tua in mente continue, *Idem Chrys.*
 nūquam in malum aduersus proximum in corde *tom 1. ho. 2.*
 tuō tenebis. Idē Peccata tua quotidie dicio, *vt de In Psal. 50.*
 leas illa. Sed si confunderis alicui dicere, dicio ea
 quotidie in animo tuo, non dico, *vt confitearis ea*
cōseruo tuo, vt tibi exprobret. Dicito Deo, qui cu-
rat ea. Nec n. si nō dixeris, ignorat ea, cum faciebas
ea, præsto erat: cū admitteres ea, cognouerat. Nū-
quid ea vult à te cognoscere? Peccare nō erubisti,
& cōfiteri erubescis? Dicito in hac vita, vt in alia
requiē habeas: dicio ingemiscens & lachrymans.
 In codice scripta sunt peccata tua. Spongia pecca-
 torum tuorum lachrymæ tuæ sint. Itē Prosper: Illi *Prosp. li. 2.*
 quorum peccata humanā notitiam latent, non ab *de vita con-*
ipsis cōfessa, nec ab aliis publicata, si ea cōfiteri vel t. implatiua,
emēdare noluerint, Deum quē habēt testē, ipsum ca. 7. in mo-
& habituri sunt vtorē. Quod si ipsi sui iudices hāt, dio.
*& veluti suæ iniquitatis vtores, hic in se voluntaria- *Ibid paulo**
riam pœnā severissimæ animaduersionis exerceāt: *inferius.*
temporalibus pœnis mutabūt æterna supplicia, &
lachrymis ex vera cordis cōtritione fluētibus re-
*stinguēt æterni ignis incēdia. Et infra, Facilius sibi *Ibid Prosp.**
*Deum placabunt illi, qui aut propriis confessioni- *inferius c. 7.**
bus crimen produnt, aut nesciētibus aliis ipsis in
se voluntariæ excōmunicationis ferunt sententiā:
& ab altari cui ministrabant, non animo, sed of-
ficio separari, vitam suam quasi mortuam plan-
gunt: certi quod reconciliati sibi efficacis pœnitē-
tiaæ fructibus, à Deo non solum amissa recipient,
sed etiam supernæ ciuitatis gaudia recipient. His
autho-

authoritatib. innitūtur, qui sufficere contendunt
Deo confiteri peccata sine sacerdote. Dicunt enim
quod si quis timens détegit culpā suam apud ho-
mines, ne inde opprobrio habeatur, vel alij suo
exemplo ad peccatum accingantur: & ideo tacer
homini, & reuelat Dño Deo, consequitur veniam.

*Quod non sufficit soli Deo confiteri, si tempus ad sit, si
tamen homini pos sit.*

D

Jacobi 5. d

*In hom. 50.
de utilitate
ac necessita-
te pœniten-
tia, in to. 10.*

Sed q̄ sacerdotib. confiteri oporteat, non solum
illa auctoritate Iacobi. Confitemini alterutrum
peccata vestra, &c. sed etiam aliorum plurib. testi-
monijs comprobatur. Ait n. Aug. Iudicet seipsum
homo voluntariē dum pōt: & mores conuertat in
melius: ne cum iam non poterit, præter voluntatē
à Dño iudicetur: & cum in se protulerit severissi-
mæ medicinæ, sed tamen ut ille sententiā, ve-
niat ad antistites, per quo s illi claves ministrantur
ecclesiæ. Tāq̄ bonus iam incipiens esse filius, ma-
ternorum membrorū ordine custodito, à ppositis
sacramētorū accipiāt satisfactionis suæ modū
in offerēdo sacrificio cōtriti cordis deuotus & sup-
plex Id tamen agat, quod nō solū sibi profit adsa-
lutē, sed ēt ad exēplum cæteris: vt si peccatum ei⁹
non modo in graui eius malo, sed etiam in tanto
scādalo aliorum est, atq̄ hoc expedire utilitatice
eclesiæ videtur antistiti, in notitiam multorum vel
totius plebis agere pœnitentiā non recuset: ne la-
tali plagæ per pudorē addat tumorē, cum tāta est
plaga peccati & impetus morbi, vt medicamenta
corporis & sanguinis Dñi differēda sint, auctorita-
te antistitis, debet se quisq; remouere ab altari ad
agendā pœnitentiam, & eadem reconciliari. Item
Leo Papa, Multiplex misericordia Dei ita lapsibus
subuenit humanis, vt nō modo per baptismū, sed
etiam per pœnitentiā spes vitæ reparetur: sic diuinæ
volūtatis præsidijs ordinatis, vt indulgentiā Dei
pīsi supplicationib. sacerdotū nequeant obtinere.

Chri-

*Leo pri. ep̄t
ad Theodo-
rum Foro-
lisensem
ep̄f. 89:*